

z obsahu:

- Úvod
- Viete o tom, že...
- Svetový ekumenický deň modlitieb 2014
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Mládežnícke okienko :-)
- Stretnutie s Bohom
- Obišovský hrad
- Požičaný hrob
- Išlo by to aj bez Veľkej noci?
- Kvíz
- Jedna otázka pre Jerguša Olejára, seniora GES
- Rozpis služieb Božích

P ů t n i k

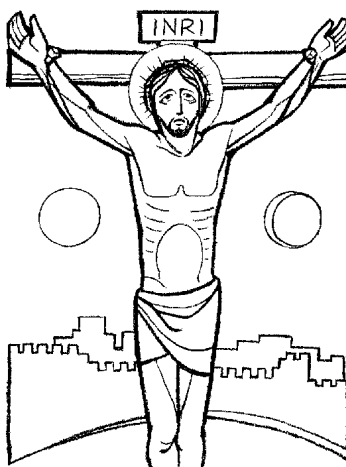
Čo nám treba?

Keď išli ďalej, vošiel do nejakej dediny. Do svojho domu ho prijala žena menom Marta. Mala sestru, ktorá sa volala Mária. Tá si sadla Pánovi k nohám a počúvala Jeho slová. Ale Marta bola príliš zamestnaná posluhovaním. Pristúpila (k Nemu) a povedala: Nedbáš, Pane, že mi sestra samej dá posluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže. Odpovedal jej Pán: Marta, Marta, starostlivá si a znepokojuješ sa pre mnohé veci. Len jedno je potrebné. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý jej nikto nevezme.

Luk 10,38-42

Bratia a sestry!

Prečítali sme si známy príbeh. Slovný zvrät: „treba len málo, vlastne jedno“ používame dosť často, keď premýšľame o plnom sústredení sa na veci Božieho kráľovstva. A predsa bývame zarazení, že Ježiš tak bezvýhradne chváli Máriu, ktorá je úplne pasívna, a činorodú Martu odsúva do pozadia. Prekvapí to tým viac, že tento príbeh zaradil evanjelista Lukáš hneď za podobnenstvo, ktoré vyzýva ku kresťanskej službe. Príbeh o Márii a Marte nám odpovedá na otázku, čo je potrebné, čo si treba zvoliť pri stretnutí s Pánom Ježišom. Záleží na tom, ako na Jeho prítomnosť v cirkvi, v zbere, v rodine i ako jednotlivci reagujeme. V Betánii vstupuje Ježiš do domu svojich priateľov. Nejde teda o situáciu odcudzenia či konfliktu. Pre obidve sestry je veľmi vzácnym hosťom. Každá to dá najavo. Každá inak. Marta obvyklým spôsobom. Dá si záležať, aby hosťu obslúžila, aby mu poslúžila. Jej heslom je: Všetko pre Ježiša. Nič pre ňu nie je ťažké. Robí si starosti a trápi sa pre mnoho vecí, až je v celom dome nepokoj, zhon, skoro zmätok. No pritom jej: všetko pre Ježiša, jej vlastne na Neho samého už nezostane čas. Práve tu sa líši od Márie, ktorej heslom by mohlo byť: Všetko od Ježiša. Preto sa úplne sústreďuje na Neho. Preto nejde Marte pomôcť. Nie preto, že by bola lenivá, ale aby mala na Ježiša čas. Kvôli tomu sa takto správa. Martu to vyvedie z rovnováhy a tak sa sťahuje svojmu vzácnemu hosťovi, až mu takmer vyčíta: Nedbáš, Pane, že mi sestra samej dá posluhovať? Povedz jej nech mi pomôže. Tu záleží tak trochu na našej fantázii, s čím by

jej mohla pomôcť. Veď je len samozrejme, že by sa mala na tejto práci podieľať. Lenže ona zostane sedieť a Ježiš jej dá za pravdu. Nie tak, že by Martu odsúdil. Uzná všetku jej snahu, ale dá najavo, že On od nej prácu nečaká, nežiada a nepotrebuje - treba len málo, vlastne jedno. Mária volila dobre. Až ju tu takmer počujeme: Ja potrebujem len jedno. Otvorené uši a otvorené srdce. Ježišova prítomnosť je pre ňu príležitosťou k premene a obnove života. Pre Martu zostal hosťom. Iste vzácnym a vítaným. Pre Máriu sa stal hosťom, ktorý prináša niečo, čo tu nedostaneme - hodnoty Božieho kráľovstva. Prináša ich úplne všedne a samozrejme do našich bežných dní, vzťahov. V stretnutí s Ježišom Mária poznala a prežila, že On neprišiel, aby si dal slúžiť, ale aby slúžil. Kresťanská služba má iných adresátov. Kde je On, tam sa otvára tajomstvo Božieho kráľovstva. To je veľký okamih jej života. Preto sedí pri Ježišových nohách - tak prejavuje svoje učenie. Dychtivo prijíma Ježišovo slovo. Nejde jej o to, aby sa informovala o Božom diele, nezáväzne sa poučila o Pánu Bohu, ale aby sa nechala nájsť Ježišom, v ktorom sa Slovo stalo telom. So svojím hriechom, so svojimi problémami, so svojou smrteľnosťou je vtiahnutá do diela Božieho kráľovstva, do jeho diania. V Ježišovom oslovení pochopila, že treba v ňom hľadať zo všetkého najskôr Božie kráľovstvo, jeho pokoj, spravodlivosť a radosť pre svoj prítomný život. A to je tiež to, o čo nepríde, čo jej nebude odňaté: je novým Božím stvorením, má dar večného života, darovaného Slovom živého Boha, ktorý

(Pokračovanie na strane 8)

Viete o tom, že...

... jeruzalemský chrám mal niekoľko podôb?

Herodesov chrám

Posledným tretím názvom pre chrám v Jeruzaleme bol Herodesov chrám. Takto ho nazývali ľudia od doby vlády Herodesa Veľkého, ktorý dal pôvodnú Zerubábelovu stavbu prestavať a veľkolepo rozšíriť. Herodes Veľký sa narodil okolo roku 73 a zomrel okolo roku 4 pred našim letopočtom (o tomto treťine sa v poslednom čase dost veľa diskutuje a nie je uzavretý). Bol to schopný vojvodca a administrátor, ale na druhej strane aj veľmi krutý vládca, ktorému vraždenie jeho odporcov a nepriateľov vôbec nebolo ďaleké. Herodes pôvodom nebol Žid. Jeho otec Antipatros z Idumey získal rímske občianstvo a zakrátko sa stal prokurátorom Judei. Svojho syna, 26-ročného Herodesa ustanovil za guvernéra v Galilei, a jeho brata Phasaela spravil guvernérom Jeruzalema. V chaose v roku 43 pred Kristom po vražde Cézara bol otrávený aj Herodesov otec Antipater a do Judei vtrhol Antigonos II. Mattatias. Bol z pôvodnej židovskej kráľovskej rodiny a bol veľkým odporcom Ríma. Herodes ho však porazil. V roku 42 pred Kristom bol vymenovaný Rimanmi za tetrarchu Galiley. O dva roky neskôr sa Antigonos opäť pokúsil získať Galileu pre seba, tentoraz aspoň s dočasným úspechom. Herodes išiel do Ríma žiadať o pomoc. Rímsky senát ho zvolil za Židovského kráľa. Napriek konvertovaniu k judaizmu (prestúpil na židovské náboženstvo) bol silne ovplyvnený helenizmom a Židia ho preto neprijali.

Herodes sa preslávil mnohými veľkolepými stavbami, z ktorých najznámejšia bola veľkolepá prestavba jeruzalemského chrámu. Výstavba hlavného komplexu trvala rok a pol, ale niektoré okrajové stavby boli stavané ešte počas nasledujúcich 80 rokov, od roku 19 pred Kristom, do roku 64 po Kristovi. Pre Židov bolo povzbudením aspoň to, že svätyniu svätých dal Herodes počas prestavby prekryť veľkánym plátom, aby tak nedošlo k znesväteniu.

V tomto období sa Jeruzalemský chrám tešil veľkému záujmu zo strany Židov z diaspory, ktorí každodenne prichádzali vo veľkých zástupoch do Jeruzalema. Práve títo židovskí turisti veľmi spopularizovali Jeruzalemský chrám vo všetkých národoch, kde žili. Preto sa Jeruzalem tešil silnému náboženskému turizmu aj takých návštevníkov, ktorí nemali izraelský pôvod. Medzi takými bol napríklad aj etiópsky eunuch, ktorý bol vysokým štátnym úradníkom etiópskej

kráľovnej. Prichádzal do Jeruzalema modliť sa a klaňať Bohu Izraelovmu.

A ešte niečo z modernej archeológie. Izraelskí archeológovia prednedávnom objavili kameňolom, z ktorého kráľ Herodes ťažil skaly na renovovanie biblického druhého chrámu a nahliadli do výstavby najposvätejšej stavby židovstva. Zdroj veľkých kameňov, ktorý používali pred vyše dvetisíc rokmi na rekonštrukciu jeruzalemského starého mesta, objavili na mieste navrhutej školy na jeruzalemskom predmestí.

"Toto je po prvý raz, čo sme našli kamene použité pri stavbe Chrámovej hory," uviedol archeológ Yuval Baruch. Potvrdil, že mince a keramika nájdené v kameňolome dokazujú používanie skál v období Herodesovej rozpínavosti v roku 19 pred našim letopočtom.

Podľa výskumníkov je však najväčším dôkazom nájdený železný kôl využívaný na štiepanie obrovských 20-tonových kameňov. Nástroj použili nesprávne, zasekol sa v jednej zo skál a zostal zabudnutý. "Čakal tu dvetisíc rokov, aby sme ho našli, pretože robotníci nevedeli, čo s ním urobiť," uviedol archeológ Ehud Neshet z Pamiatkového úradu. Archeológovia nedávno objavili aj cestu neďaleko kameňolomu, ktorú pravdepodobne používali na prenos kameňov. Spôsob, akým obrovské kamene presúvali, zostáva zatiaľ záhadou.

Herodesov chrám, ako ho nazývali, navštívil niekoľkokrát aj sám Pán Ježiš. Vieme o tom, že bol istotne v chráme ako 12-ročný, a potom aj počas troch rokov svojho verejného pôsobenia. Pri poslednej návšteve rozhádzal na nádvoriach stoly peňazomcom a predavačom so slovami: ...môj dom má byť domom modlitby, a vy ste z neho urobili peľotrov. Ktovie ako dlho by sa touto mohutnou stavbou mohlo židovstvo ešte pýšiť. Musela to byť na tú dobu ozaj veľkolepá stavba. Dokazuje to aj rozhovor učeníkov s Ježišom pred posledným vjazdom. Učeníci ohúrení hovorili Ježišovi: ...pozri na tie kamene a na tie stavby! Ale Ježiš iba so smútkom skonštatoval: nezostane tu kameň na kameni, ktorý by nebol zbořený.

Herodesov chrám zničili Rimania v roku 70 počas potlačania židovského povstania, a zničili ho tak dokonale, že sa zachovala iba časť západného múru nazývaného Múr nárekov. To je to jediné, čo po veľkolepej nádhere ostalo.

Otázka je, či potrebuje všemohúci a všadeprítomný Boh nejaký dom, kde by prebýval?

Jaroslav Petro

Svetový ekumenický deň modlitieb 2014

V predpôstu nedelňu 2.3.2014 sa bratia a sestry oboch cirkví stretli na bohoslužbe Svetového dňa modlitieb v rímskokatolíckom kostole v Kysaku. Zúčastnených privítal br. farár Valluš a priblížil nám Egypt historicky, geograficky i politicky. Pre rok 2014 program bohoslužieb pripravili ženy z Egypta pod názvom „PRAMENE V PÚŠTI“. V mysliach mnohých ľudí sa Egypt spája s faraónmi, ktorí zaobchádzali so Židmi ako s otrokmi, až kým ich Mojžiš nevyviedol z otroctva. V Egypte žije približne 80 mil. obyvateľov, z toho 12% tvoria kresťania. V súčasnosti je cirkev v Egypte silná. Teší sa, že egyptské ženy spolupracovali na tohtoročnom Svetovom dni modlitieb, ktorý sa koná vždy v prvý piatok v mesiaci marec, a je pre egyptské rodiny nádhernou slávnosťou.

Hlavnou myšlienkou je stretnutie ženy Samaritánky s Pánom Ježišom pri studni /Ev. Jána 4, 3-42/, ktorý nám prečítali ženy z

oboch cirkví. Br. farár Petro vo svojom príhovore objasnil túto udalosť. Pripomenul nám, či aj my prichádzame do kostola s vedrom, aby sme tam načerpali živej vody, ako nám ju ponúka Pán Ježiš. Medzi jednotlivými textami sa spoločne spievali piesne: Keď Ježiš dá, Otvor mi oči, Ty mojou silou si a spevokol Pútnik zaspieval pieseň U Neho šťastný som.

Zbierkou zo Svetového dňa modlitieb chceme podporiť projekt „Neformálne vzdelávanie a podpora hospodárskych činností pre ženy a dievčatá v šiestich dedinách Horného Egypta“, ktorý zastrešuje Asociácia Horného Egypta pre vzdelávanie a rozvoj. Založili ju v roku 1940 jezuiti. Druhý projekt je „Misia na Níle“, ktorá začala svoju prácu v roku 1900 a podporuje nemocnicu v Naqade. Misia na Níle je nezávislá evanjelická misijná organizácia so sídlom vo Švajčiarsku, ktorá má pobočku na Slovensku.

jj

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

- ⇒ **Konfirmandská víkendovka** bude 25. - 27.4.2014. Miesto ešte upresníme
- ⇒ **Dorastovo-mládežnícky tábor** bude v termíne 29. 7. až 2. 8. 2014. Miesto ešte upresníme
- ⇒ **Detský tábor** bude tohto roku znova na Sigorde v termíne 7. - 11. júla 2014
- ⇒ Tohto roku má náš zborový **časopis Pútnik 10 rokov**. Toto okrúhle jubileum si pripomenieme 8. júna na Svätodušné sviatky, slávnostnými bohoslužbami v kostole v Obišovciach.
- ⇒ V 5. nedeľu po Veľkej noci budeme mať v našom zbere prvýkrát **výročnú konfirmáciu**. Na slávnostných bohoslužbách by sme si radi pripomenuli sľub vernosti Pánu Bohu a našej cirkvi s tými, ktorí majú od svojej konfirmácie viac ako 50 rokov. Je to trochu komplikovanejšie vzhľadom k tomu, že mnohí z tých, ktorí boli konfirmovaní v našom Obišovskom kostole sa odsťahovali, či žijú niekde mimo územia nášho zboru. Môže sa stať, že pri zháňaní kontaktov na niekoho i zabudneme. Preto vás prosíme o pochopenie, ale aj o pomoc pri hľadaní aktuálnych kontaktov. Vopred ďakujeme.

Blahoželáme!

1.4.2014 – 30.6.2014

50 rokov

Ing. Rudolf Macko, Kysak 40
Terézia Mihaľová, Drienovská Nová Ves
Ján Petrič, Kysak 352

55 rokov

Ladislav Gajdoš, Drienovská Nová Ves 201
Milan Kosturko, Kysak 62

65 rokov

Eudmila Ivanová, Drienovská Nová Ves
Milan Vereščák, Kysak 49

60 rokov

Anna Sokolová, Kysak 333

75 rokov

Alžbeta Martonová, Kysak 272
Ol'ga Šeňová, Kysak 33

80 rokov

Ružena Matejková, Obišovce 138

95 rokov

Anna Straková, Obišovce 90

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Mládežnícke okienko :-)

Posledné dva mesiace sme na doraste preberali sériu s názvom „Facebook“.

V celej sérii sme prirovnávali náš život k takému facebookovému profilu. V úvode sme sa dorast'ákom snažili vysvetliť, že sme Božími deťmi a že Pán Boh nás stvoril ako ľudí, ktorí potrebujú spoločnosť.

Facebook

V poslednej téme „Pridaj si priateľa“ sme hovorili o jednom priateľovi, ktorý nás ma veľmi rád, veľmi mu na nás záleží a chce sa s nami kamarátiť.

Danka Šoltisová

Stretnutie s Bohom...

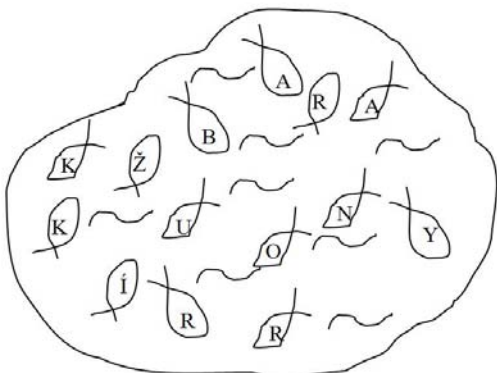
Som veľmi rád, že sa môžem podeliť so svojou skúsenosťou, a možno tým aj povzbudiť čitateľov. Skúsím trochu porozmýšľať, vrátiť sa do minulosti a priblížiť vám, ako som sa stretol s Bohom ja.

Mal som asi 14 rokov, keď mi k náboženstvu pribudla ďalšia povinnosť, konfirmácia. Tak som každú druhú sobotu chodil na faru, vtedy ešte starú, a učil sa niečo z biblie o Bohu. Na konfirmácii som získal prvú predstavu o tom, kto to vlastne Boh je a po dvoch rokoch som úspešne absolvoval skúšky, vtedy ešte písomné.

(Pokračovanie na strane 5)

Ahojte deťurence!

Znova sa stretávame v našom časopise Pútnik. Tentokrát bude vašou úlohou usporiadať rybky v jazierku. Každá stráži písmenko, ale trochu sa tam poplietli, plávajú rôznym smerom. Tie, ktoré plávajú rovnakým smerom, tvoria spolu jedno slovo.

Horizontal lines for writing the words formed by the fish.

Obišovský hrad

V lokalite Obišoviec, v údolí riečky Svinka sa nachádzajú ruiny niekdajšieho kamenného hradu, ktorý bol postavený niekedy v prvej polovici 13. storočia. Podľa výskumu a vykopávkov archeológa Belu Polla, vznik hradu možno datovať do prvej polovice 13. storočia, teda po prvom vpáde tatárskych vojsk na toto územie. Stál na kopci zvanom Zámčisko vo výške 360 m n. m. Pre jeho umiestnenie v malej nadmorskej výške však nemal takú dôležitú úlohu, ako okolité hrady Kysak, Sokol, Hradová a Solňohrad pri Prešove. Z týchto hradov sa mohli dávať svetelné signály z jedného na druhý. Vo vtedajšom čase slúžil ako obranný hrad proti nájazdom Tatárov a iných cudzích vojsk. Pôdorys mal zhruba 30 x 25 m. Mal jednu trojpodlažnú vežu, bol obohnaný ochranným múrom o hrúbke až 3 m. Hradní páni bývali spolu s ochrannou strážou v jednej budove. Viedol k nemu drevený padací most, po ktorom už nie sú žiadne zvyšky. Celá stavba bola chránená priekopou hlbokou približne 6 m. V objekte hradu sa nachádzala aj studňa na vodu - cisterna, ktorá bola vysekaná do kameniva podlžia do hĺbky 6,5 m.

Majitelia pochádzali z drienovskej rodiny Abovcov. Po vymretí rodiny hrad v 15. storočí zbúrali.

Na pravom brehu Svinky sa našli stopy po slovanských sídliskách a našli sa tam i fragmenty z halštatskej keramiky. Pri vykopávkach v samotnom priestore hrádka sa našli viaceré predmety, či už zvyšky keramiky alebo kovové časti odevu alebo výzbroje posádky a jeho obyvateľov.

Pravdepodobne tak vyzeral hrad na Zámčisku podľa vykopávkov, ktoré boli prevedené v r. 1962.

V súčasnosti treba zrúcaniny hradu zakonzervovať, aby mohli slúžiť pre ďalšie generácie a pre návštevníkov a milovníkov historických pamiatok.

Pamiatkový úrad SR v Bratislave dňa 20.3.2013 na popud Krajského pamiatkového úradu v Košiciach vydal rozhodnutie

o vyhlásení archeologického náleziska hrádka za národnú kultúrnu pamiatku, pretože došlo k splneniu kritérií na vyhlásenie predmetnej veci za národnú kultúrnu pamiatku.

Keďže spomínaný hrad sa nachádza v lese, ktorý je vlastníctvom nášho CZ, Ústavný zákon SR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zákonov v čl. 44, ods. 2 ukladá každému povinnosť chrániť a zveľaďovať životné prostredie a kultúrne dedičstvo. Podrobnosti o právach a povinnostiach v súvislosti s touto povinnosťou sú ustanovené spomínaným zákonom v čl. 44 ods. 5 Ústavy SR. Ochrana kultúrneho dedičstva je verejným záujmom, čo

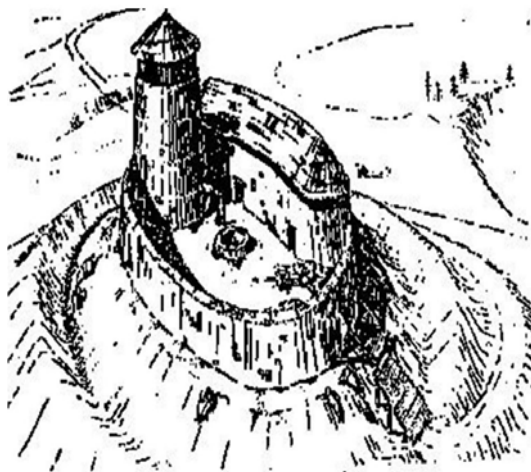
vyjadruje aj Deklarácia Národnej rady Slovenskej republiky v uznesení č. 91/2001 Z. z., pričom Slovenská republika je tiež v tejto oblasti viazaná medzinárodnými svetovými a európskymi dohovormi o ochrane kultúrneho a prírodného dedičstva.

V zmysle ustanovenia § 27 zákona sa základná ochrana kultúrnej pamiatky rozumie ako súhrn činností a opatrení vykonávaných na predchádzanie ohrozeniu, poškodeniu, zničeniu alebo odcudzeniu kultúrnej pamiatky, na trvalé udržiavanie dobrého stavu vrátane prostredia kultúrnej pamiatky a na taký spôsob využívania a prezentácie, ktorý zodpovedá jej pamiatkovej hodnote a technickému stavu.

Vzhľadom na tieto podmienky prijal náš CZ opatrenie, na základe ktorého došlo k rozdeleniu lesnej parcely, kde hrad leží, na parcely 2, t. j. samotný hrad leží na parcele č. 1618/2 o výmere 6176 m².

26. júna 2012 došlo k zameraniu hrádka na parcele a následne po tom 1. 8. 2012 sa zišli priaznivci a študenti zo zahraničia, ktorí vyčistili chodník a vnútrajšok medzi múrmi. Nakoľko starostlivosť o túto pamiatku je nákladná záležitosť, došlo k dohode medzi našim CZ a OCÚ Obišovce a tak túto starostlivosť preberie Obišovský obecný úrad. Zmluva sa uzavrela na dobu 30 rokov.

-dk-

(Pokračovanie zo strany 4)

Takéto hľadanie pokračovalo skoro celú strednú školu, až sa v mojom živote začalo niečo meniť. Túto prichádzajúcu zmenu zapríčinili dvaja ľudia, s ktorými som trávil pomerne veľa času a ktorí sa už s Bohom stretli. Doma s mojou sestrou a v škole s novým spolužiakom, ktorý mimochodom patrí k Svedkom. Oni mi nielenže hovorili o Božích vlastnostiach, ale hlavne svojim správaním ukazovali, že v Boha naozaj veria. Robili proste to, čo hovorili a skutočne im na mne záležalo. To bolo moje prvé stretnutie s Bohom. Po čase som sa s nimi nechal ovplyvniť a deň po dni som sa vzdával svojich chybných predstáv o Bohu, rôznych zlých postojov a zvykov a začal nadobúdať pravdivé poznanie Boha. V Jánovi 8:32 sa píše: „a poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí“. A tento verš som prežíval na vlastnej koži. Ako najväčší úspech snaženia mojich dvoch evanjelizátorov dnes vidím to, že som začal čítať Bibliu. Nebolo to jednoduché, no jedného dňa som ju predsa len otvoril. Keď som ju prvýkrát čítal (prvýkrát z vlastnej vôle ©), ostal som veľmi prekvapený. Čakal som nejaké siahodhlé, ťažko pochopiteľné vety, no nebolo tomu tak. Čítal som vtedy jedno z evanjelií a zdalo sa mi,

akoby bolo písané priamo mne. Nerozumel som samozrejme všetkému, ale z každej kapitoly som si niečo zobral a snažil sa to v živote uplatniť. A to považujem za moje druhé, už osobné stretnutie s Bohom. To vyústilo do pravidelného čítania a stretávania sa s kresťanmi, a tak sa začal môj vzťah s Bohom budovať.

Dnes môžem povedať, že lepšia vec ma v živote stretnúť nemohla, ani neviem, čím som si to zaslúžil, no asi je to práve tá milosť o ktorej počúvame neustále: „Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v Neho nezahynul, ale mal večný život.“ Jn 3:16. Som presvedčený, že Pán Ježiš zomrel za hriechy všetkých ľudí, tak si dovoľím priložiť aj takú výzvu zo Zjavenia 3:20 „Ajhľa, stojím pri dverách a klopem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním a on so mnou“.

Na záver by som sa chcel ospravedlniť všetkým ľuďom, ktorých som za tie roky hľadania zranil a poďakovať Pánu Bohu za „vytiahnutie z blata“ a darovanie nového života.

Vladimír Hajduk

Požičaný hrob

Potom Jozef z Arimatie, ktorý bol učeníkom Ježišovým, ale tajným pre strach zo Židov, požiadal Piláta, aby mohol sňať telo Ježišovo; a Pilát privolil. Prišiel teda a sňal Jeho telo. A prišiel aj Nikodém, ktorý prvý raz v noci prišiel k Nemu, a priniesol asi sto funtov myrhy zmiešanej s aloë. Potom vzali telo Ježišovo a zavinuli ho aj s tými voňavými vecami do plátna, ako je u Židov v obyčaji pochovávať. Na mieste, kde Ho ukrižovali, bola záhrada, a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nikdy nikto neležal. Tam teda položili Ježiša.

Ján 19, 38-42a

Milí bratia a sestry, v živote občas používame veci, ktoré nie sú naše. Jazdíme v požičanom aute, na lyžiach z požičovne, nakupujeme za požičané peniaze, bývame v prenajatom byte alebo píšeme s požičaným perom. Nie je na tom nič zvláštne.

Potom však máme oveľa väčší zoznam vecí, pri ktorých považujeme za potrebné, aby boli naše. *Oblečenie, zubná kefka, posteľ, obľúbená šálka alebo svoj spevník. Do tejto skupiny vecí patrí aj hrob.* Pravdepodobne väčšina ľudí, zvlášť tých skôr narodených, majú už svoj vlastný hrob. Nechcú to nechať na náhodu a pridávať starosti svojim blízkym.

Keď som pred pár mesiacmi stál pred záhradným hrobom neďaleko Golgoty v Jeruzaleme, uvedomil som si, že veľa vecí, ktoré Pán Ježiš v živote potreboval a používal nepatrili Jemu, ale mal ich len požičané. Už ako dieťa ležal napríklad v požičaných jaslích, neskôr sa na Genezaretskom jazere plavil a kázal na požičaných lodiach. Do Jeruzalema vstúpil na požičanom dopravnom prostriedku a napokon bol položený do hrobu, ktorý tiež nebol jeho. Muž, ktorý zanechal obrovskú stopu nielen v krajine, kde žil, ale v dejinách tejto planéty sa nehnať za vlastným majetkom, ako to často robíme my.

Je zaujímavé, že hoci Pán Ježiš vedel vopred, že príšiel práve na to, aby zomrel, predsa si žiaden hrob nepripravil a touto vecou svoju myseľ vôbec nezaťažoval.

Napokon však vidíme, že sa o tieto veci niekto predsa postaral. Neboli to však jeho najvernejší učeníci – Peter, Ondrej a Ján a dokonca ani jeho rodina.

O jeho pohreb sa postarali dvaja muži, na ktorých by sme to vopred vonkoncom nepovedali.

Obaja boli vysokopostavení a preto mohli veľa stratiť. Obaja sú nazvaní ako tajní učeníci Krista, pretože sa počas jeho pôsobenia hanbili k nemu priznať. Obaja sa báli poháďania, výsmechu a možno i problémov od ľudí z ich spoločenskej vrstvy.

Jozef z Arimatie bol vysoký židovský funkcionár. Jeden z členov židovskej rady, ktorá Ježiša odsúdila. S odvahou predstúpil pred Piláta a žiadal si Ježišove telo. Podľa židovského zvyku bolo možné vydať mŕtve telo odsúdenca len príbuzným alebo priateľom. Jozef sa nehanbí byť pokladaný za priateľa tohto prekliateho muža, ktorý zomrel smrťou považovanou nielen Rimanmi ale aj Židmi za najpotupnejšiu.

Naviac, Jozef prenáša Ježišove telo do hrobu, ktorý mal pripravený pre seba a členov svojej rodiny. A takto ho prijíma do rodiny.

Druhým účastníkom Ježišovo pohrebu bol Nikodém – ďalší z tajných učeníkov. Kedysi prišiel za Ježišom potajomky. V tretej kapitole Jána je zachytené jeho nočné stretnutie s Ježišom a ich spoločný rozhovor.

Bol tiež členom židovskej veľrady a podobne ako Jozef

z Arimatie teraz vystupuje z anonymity a priznáva sa k mŕtvemu odsúdencom.

Je to len kratučká zmienka, ale nie je bezvýznamná. Nikodém stojí pri hrobe ako Ježišov priateľ a prináša mu to isté, ako jeden z mudrcov pri narodení – vonnú myrhu.

Táto krátka zmienka nám hovorí ešte jeden dôležitý fakt. Kedysi pri rozhovore s Ježišom tej reči o znovuzrození veľmi nerozumel. Ale fakt, že teraz stojí pri Ježišom hrobe znamená, že **Ježišove slovo do jeho srdca zapadlo a vykonalo svoju prácu.**

Kým všetci učeníci utiekli aj vrátane hrdinského Petra a jeho telo nechali napospas Rímskej vojenskej sile, pred tým ustráchaní a opatrní tajní učeníci idú vyznávačsky za Pilátom a v tej veci konajú.

Je zaujímavé sledovať, ako Ježišov život a jeho smrť mení ľudí a stavia ich pred nové výzvy. A tak sa stáva, že tí,

o ktorých by sme to nikdy nepovedali, sa v konkrétnych situáciách k Ježišovi Kristovi priznávajú. Kým na druhej strane tí, na prvý pohľad najvernejší, zlyhávajú. Na týchto dvoch mužoch sa demonštruje Ježišove slovo, ktoré povedal v tú noc Nikodémovi: **Duch Boží veje kam chce.**

Priznám sa, že keď čítam tento príbeh, títo dvaja chlapi ma tak trochu zahanbujú. Vychádzajú z anonymity a priznávajú sa k Ježišovi vo veľmi vyhotenej chvíli.

Nevieme, ako hlasovali v tú noc, keď Ježiša veľrada odsúdila. Možno sa zdržali, možno sa neozvali a možno sa toho zasad-

nutia nezúčastnili. V každom prípade vtedy zlyhali. Hanbili sa za neho a báli sa o seba.

Po Jeho smrti však už nezaváhali. Priznali sa k Nemu. Ježišovmu zhanobenému telu prejavili obrovskú úctu. Obaja títo vysokopostavení muži „vložíli do hry“ veľmi veľa - a to kvôli už mŕtvemu Ježišovi, o ktorom netušili, že bude potrebovať hrob len dva dni.

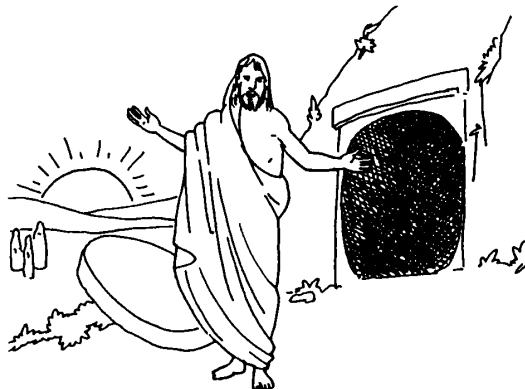
Mám pocit, že my nie sme často ochotní podstúpiť oveľa menej pre živého a vzkrieseného Ježiša.

V škole, na pracoviskách a často aj v kruhu rodiny zostávame so svojou vierou v anonymite. Svoj vzťah s Kristom skrývame, aby sme neboli označení svojimi priateľmi za čudných.

Priznám sa, že keď ma niekedy známi volajú na nedeľnú turistiku, je mi jednoduchšie povedať, že v nedeľu slúžim, ako vysvetľovať, že by som aj tak nešiel práve kvôli nedeli a Pánu Bohu, ktorého budem intenzívnejšie počuť v kostole ako na horách.

Milí priatelia, nech nám pohľad na Kristov prázdny hrob pripomenie, že je ešte mnoho situácií, kedy sa môžeme k nášmu vzkriesenému Spasiteľovi priznať.

David Bázlik – zborový farár ECAV Ružomberok

Jšlo by to aj bez Veľkej noci?

Od malička som mala radšej Vianoce ako Veľkú Noc. Pekný stromček, darčeky, sneh, vianočná pohoda, rodina spolu... Avšak Veľká Noc to bolo najmä upratovanie, veľa vody na Veľkonočný pondelok, žiadne jedlo na Veľký piatok, smutný príbeh v kostole...

Ešte stále sa niekedy zamyslím nad tým, či by sme nemohli ten 40 dňový pôstny čas preskočiť a možno aj celú Veľkú Noc vynechať. Cítite sa aj vy niekedy tak? Keby radšej Vianoce boli dvakrát v roku.

Čo keby Pán Boh tiež tak rozmýšľal? Čo keby vynechal udalosti Veľkej noci? Čo by sa v našom živote zmenilo? Čo znamená pre mňa a pre teba Ježišova smrť? No nie len smrť, ale aj vzkriesenie.

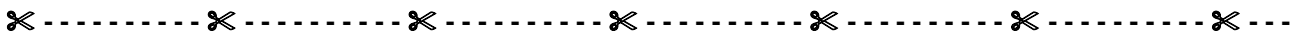
Keď ráno vstanem, moja prvá myšlienka je: „Vďaka, Pane, za nové ráno. Pomáhaj mi aj dnešný deň žiť na Tvoju slávu.“ Keby Ježiš nebol zomrel a vstal, takto by som deň isto nezačínala. Nepoznala by som Hospodina, lebo Boha nikto nikdy nevidel; jednorodený Syn Boží, ktorý je v lone Otcovom, ten (Ho) známym učinil (Ján 1:18). Skrze Ježiša je možné poznať Boha. A nielen to, môžem Ho volať svojim Otcom. Neprijali ste predsa ducha otroctva, aby ste sa zase báli, ale prijali ste ducha synovstva, ktorým voláme: Abba, Otče! (Rímskym 8:15). Bez Ježiša by bol Jahve (ako Boha Otca oslovujú Židia) Bohom izraelského národa, nie mojím alebo твоjim. Preto pamätajte, že ste kedysi boli pohania podľa tela a neobrezanými vás prezývali takzvaní obrezaní, totiž (obrezaní) ľudskou rukou na tele, a že ste boli v tom čase bez Krista, vylúčení zo spoločenstva s Izraelom, cudzí zmluvám zasľúbenia, bez nádeje a bez Boha na svete. Ale teraz, hoci ste kedysi boli ďalekí, v Kristovi Ježišovi stali ste sa blízkymi krvou

Kristovou. (Efezským 2,11-13). Bez Krista sme boli pohania, vylúčení zo spoločenstva, cudzí zasľúbeniam. Žiadne Služby Božie v nedeľu, žiadna Večera Pánova, žiaden krst. Jedine Kristus dáva všetkému tomu zmysel. V ňom sme si navzájom blízki. V ňom sa môžeme nazývať bratmi a sestrami.

Všetko by bolo v mojom živote hore nohami bez Ježiša a bez toho, čo dokonal na Golgotskom kríži. Nevedela by som, čo so svojim životom. Spokojnosť by som hľadala v peniazoch. Alebo v mojej kariére. Alebo by som žila pre deti a rodinu. V manželstve by som chcela mať vždy návrh. Moje rozmýšľanie a moje vety by začínali slovami: Ja chcem, Pre mňa je najlepšie... Hľadala by som šťastie a isto by som mala pocit, že som ho aj našla. Ale v kútiku duše, večer, keď by bolo všade tma a ticho a ja by som ležala v posteli a rozmýšľala nad svojim životom, vedela by som, že mi niečo chýba, že sejem mnoho, a zväžam málo; jem, a nenasycujem sa; pijem, ale nemám dosť; obliekam sa, a nezohrejem sa; kto dostáva mzdu, dáva ju do deravého mešca (parafráza Aggeus 1,6). Keď nemáš Krista, nebudeš nikdy skutočne šťastný a spokojný. Prijal si, že Veľká Noc sa stala kvôli Tebe, že kvôli Tvojmu hriechu Ježiš dal svoj život a že vstal z mŕtvych, aby Ťa s otvorenou náručou privítal v nebeskom kráľovstve? Je Pán Veľkej noci, života a smrti, Pánom aj v Tvojom osobnom živote, v Tvojich rozhodnutiach, postojoch, slovách a skutkoch?

To, čo sa udialo na Veľký piatok a vyvrcholilo v nedeľné ráno zmenilo dejiny. Stále si myslím, že Vianoce majú špeciálne čaro, ale bez vzkrieseného Krista by som nechcela žiť ani sekundu.

Denisa Harčarová

Milí dospeláci ☺

Milý dospeláci, tentokrát nájdete správne odpovede v 2. Samuelovej, v prvých 10 kapitolách.

1. Čo urobil Dávid, keď sa dozvedel o smrti Saula _____
a jeho synov? _____
2. Koho rukou umrel Azael, syn Ceruje? _____
3. Čo predchádzalo Azaelovej smrti? _____
4. Čo Hospodin povedal o Dávidovi? _____
5. Ako oznámili Dávidovi smrť Iš-bóšetovu? _____
6. Kedy začal Dávid kraľovať nad Izraelom? A ako dlho _____
nad ním kraľoval? _____
7. Čo robil Dávid pred každou vojnou? _____
8. Ako odpovedal Hospodin na to, že kráľ Dávid Mu _____
chcel postaviť dom? _____
9. Ako sa volal syn Jonatánov? Čo s ním vykonal Dávid? _____
10. O kom povedal Boh, že Jeho milosť neuhne od neho, _____
ako uhla od Saula? _____

(Pokračovanie zo strany 1)

sa nepominie a nezanimke, keď sa pomínú nebo i zem. Kto je teda aktívny a kto pasívny v tomto našom príbehu? Sediaca a Pána počúvajúca Mária je aktívnejšia, pretože sa s ňou deje niečo nového. Pasívna starostlivej Marty je v tom, že zostáva v starých koľajach. Mária sa nechala vyzbrojiť pre nový životný štýl, Marta túto možnosť pre prácu samotnú a zhon nevyužila. Do tohto príbehu patríme my všetci. Ako reagujeme na Ježišovo evanjelium, že ukrižovaný Kristus vstal z mŕtvych a je víťaz a Pán? Jeho evanjelium sa tu prediera za nami cez rôzne prekážky, cez našu ľahostajnosť, až dorazí pod našu strechu. Naš charakter sa formuje podľa toho, čo alebo kto je naším pánom. Kristovo spasenie nás chce oslobodiť od falošných a zlých pánov, nasmerovať k Božej budúcnosti, ktorá sa nám sprítomňuje v blízkosti Ježiša Krista. To je pre nás dobrá správa z tohto textu. Neprihádza k nám len ako informácia alebo novinárska lahôdka, ale ako to jedno, potrebné. Pre všedný život. Do problémov, komplexov, starostí a rozhodovaní, úspechov a prehiev. Do myšlienok a činov temne hriechnych i žiarivo krásnych. Do zdravia i do nemoci, do života i umierania. Prichádza pod našu strechu ako k priateľom - cirkev je predsa až nevesta Kristova. Aj nás Boh v Ježišovi hľadá a chce nás vtiahnuť do svojho diania. Evanjelium je medzi nami iste prijímané

v dobrom a s úctou, ale to ešte neznamená, že je prijímané správne a s úžitkom. Veď môže byť prijaté ako to, čo treba ochraňovať a podopierať podľa hesla: Všetko pre Krista, a čo by bez našej starostlivosti padlo a viera ľudí by zahynula. To je prístup Marty z nášho príbehu. Ale môže a má byť prijaté - ako pomoc, ako to, čo dáva silu a obnovuje vieru, a preto dáva zmysel životu mne i tebe, nášmu zboru, i cirkvi. Držím sa hesla: Všetko od Krista, lebo bez jeho starostlivosti, milosti a Slova by som zahynul ja i moja viera. To je prístup Márie. Vieme, bratia a sestry, že Mária volila dobre. Vybrala si to, o čo nepriđe. Nemôžeme zachraňovať Kristovo evanjelium pre svoj svet, rovnako ako sa nemôžeme dať ukrižovať za hriechy sveta. Môžeme však tu v našej dobe a nášmu svetu poslúžiť, keď sa necháme Ježišovým evanjeliom zachrániť pre Božie kráľovstvo a budeme už dnes jeho skutočnými občanmi. Tak sa môžeme stať a stávať svedkami toho akým Pánom je Ježiš Kristus. Pánom dobrým, napriek tomu, že je Pánom víťazným. Stojí za to nájsť si čas na Ježiša, na Jeho evanjelium uprostred našej práce, povinností i zhonu. V tom je úplne nová aktivita života, v tom je zdroj sily a radosti. A práve to málo, vlastne len jedno nám treba. Amen.

Mgr. Katarína Tomčíková

Jedna otázka pre Jerguša Olejára, seniora GES

Čo pre vás znamená pôst, a ako ho vy vnímate vo svetle Božieho slova? Je pôst ešte v dnešnej dobe normálny?

Ja by som túto otázku ešte o niečo rozšíril. Je v dnešnej dobe normálne niečo si odoprieť, niečo sa zdržať, vynechať niečo vo svojom živote?

Prišiel mi na um text z Božieho slova z knihy proroka Ezechiela, kde sú opisy nemorálnosti a nenormálnosti v Izraeli v jeho dobe. Ezechiel opisuje: „Otca i matku znevažovali v tebe. Na cudzincovi páchali násilie uprostred teba. Sirotu i vdovu utláčali v tebe. Ohovárači žili v tebe, aby prelievali krv a na vrchoch pri obetiach jedávali, páchali hanebnosti v tvojom strede. V tebe jeden muž páchal ohavnosť so ženou druhého. V tebe prijímali úplatok, aby mohli prelievať krv; bral si úžeru a úrok, násilne si vymáhal zisk od svojho blížneho, na mňa si zabudol - znie výrok Hospodína, Pána.“

„Kniežatá?“ - pokračuje Pán Boh - „Kniežatá uprostred nej sú ako revúci lev, keď trhá korisť: požírajú ľudské životy, berú poklady a vzácnosti, rozmnožujú počet vdov v jej strede. Kňazi? Kňazi násilne prekrúcajú môj zákon, zneväcujú moje svätynie, nerozlišujú medzi svätým a nesvätým, neučia robiť rozdiel medzi nečistým a čistým.“

Je to tak nenormálna, tak hlboká morálna skaza krajiny, že Pán Boh neváha nepriznávať sa k svojmu ľudu. Roztrúsim ťa, rozptýlim, v očiach pohánov budem znesvätený. Povedia, čo je to za Boha? Vlastný ľud nedokáže riešiť? Ale ty poznáš, zastrája sa Pán Boh, ty poznáš, že ja som Hospodín.

Našli by sme mnoho toho istého v dnešnej dobe, v dnešnej spoločnosti. Kde sa všetko opisované nenormálne, stálo normálnym, v konaní mocných a vplyvných. V bežnom živote rodín a spoločnosti. Preto som presvedčený, že pôst, pokánie, ako jeho súčasť, zdržanlivosť či odopieranie si zlozvykov, je nanajvýš potrebná normálna súčasť života každého človeka.

Podstatnú otázku sa pýta Pán Boh cez Ezechiela: Obstojí tvoje srdce? Budú tvoje ruky dosť silné v tie dni, keď zakročím proti tebe? Inými slovami: budeš vedieť, brat, sestra, povedať čo vlastne ešte je pre teba, pre tvoju, vašu rodinu normálne?

S odchodom jednej staručkej sestry z nášho cirkevného zboru som si uvedomil, že s ňou odchádza aj určitá normálnosť. Veľa nepočula, ale normálne bolo pre ňu ísť v nedeľu počúvať Božie slovo. Chodiť nevládala, ale normálne pre ňu bolo ísť do kostola. Vieme si čo i len predstaviť, ako ťažko sa ľudia jej veku vyrovnávajú s nenormálnosťou tejto doby? A vždy ste nachádzali na jej zvráska-venej tvári úsmev, dobropranie. Za deti, za vnúčatá a ich rodiny sa pomodlila i v ten posledný jej večer a odišla. Vo všetkej ťažobe, nie toto azda bol zbožne normálny a normálne zbožný život veriaceho človeka?

Veľmi presne zachytil príčiny nenormálnosti svojej doby prorok Ezechiel. Nielen vládovia a vodcovia spoločnosti sú volaní na zodpovednosť. Boh obviňuje i kňazov: zabudli, ľahostajneli, aby určovali, čo je dobro a čo zlo. Nieto aby ešte i iných naučili rozoznávať dobro a zlo. Myslím, že čelíme podobným neschopnostiam povedať i v cirkvi zásadné slovo. Množia sa otázky: Čo je dobré? Čo je zlé? Aký je normálny farár, je naša cirkev ešte cirkev?

Obstoja naše srdcia? Budú naše ruky dosť silné v tieto dni, keď Pán Boh v hneve tak ako za Ezechiela, tak i dnes koná proti nám? Proti našej nenormálnosti?

Jeden z nás ľudí toto skúsil zmeniť. Volal sa Ježiš. A skúsil zvrátiť našu nenormálnosť, skutočne hrozne nenormálnym činom. Dal svoj život za mňa i Teba. Každú zvrátenosť a nedokonalosť v našom živote On vzal na seba. Aby sme mohli normálne žiť. Tešiť sa nanovo z Božej lásky.

Jerguš Olejár
senior Gemerského seniorátu

Rozpis služieb Božích

17.4.2014	Zelený štvrtok	17:00	Kysak	+VP
		18:00	Obišovce	+VP
18.4.2014	Veľký Piatok	8:00	Trebejov	pašie
		9:30	Obišovce	pašie + spevokol
		11:00	Kysak	pašie
19.4.2014	Tichý večer modlitieb a chvál	18:00	Obišovce	
20.4.2014	Veľkonočná nedeľa	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	spevokol
21.4.2014	Veľkonočný pondelok	8:00	Drienovská Nová Ves	
		9:30	Kysak	spevokol
25.4.2014	Biblická olympiáda	9:00	Košice EG JAK	
27.4.2014	1. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Trebejov	1M 32,23-30; 1Pt 1,3-9
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
4.5.2014	2. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Kysak	Ez 34,1-2.10-16; 1Pt 2,21-25
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Suchá Dolina	
11.5.2014	3. nedeľa po Veľkej noci Deň matiek	8:00	Drienovská Nová Ves	Pr 1,8-10; Ef 6,1-4
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
		14:00	Lemešany	
18.5.2014	4. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Trebejov	Iz 12,1-6; Jk 1,17-21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
25.5.2014	5. nedeľa po Veľkej noci	9:30	Obišovce	+ pohostenie
29.5.2014	Vstúpenie Krista Pána na nebo	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
1.6.2014	Nedeľa po Vstúpení	8:00	Kysak	Jer 31,31-34; 1Pt 4,7-11
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	+VP
		14:00	Suchá Dolina	+VP
8.6.2014	10. výročie zborového časopisu	8:00	Lemešany	+VP
		9:30	Obišovce	+VP + posedenie pri káve
9.6.2014	2. slávnosť svätodušná	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
15.6.2014	Svätá Trojica	8:00	Drienovská Nová Ves	+VP
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	+VP
21.6.2014	Skúška konfirmandov	18:00	Obišovce	
22.6.2014	1. po Sv. Trojici konfirmácia	9:30	Obišovce	+VP
27.-29.6.2014	IV. evanjelické cirkevné dni		Spišská Nová Ves	
29.6.2014	2. po Sv. Trojici Sviatok ap. Petra a Pavla	8:00	Trebejov	Iz 43,22-28; Sk 9,1-9
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	